

[Gert Petersen.]

delers jeg derimod de betænkeligheder, som er blevet fremført fra anden side, idet man mener, at der f. eks. er en risiko i, at amterne kan godkende dispositionsplanerne, inden regionplanen er godkendt, og at kommunerne kan godkende lokalplaner, inden kommunen har fået sin dispositionsplan. Det forekommer mig at stride noget mod de principielle, de grundliggende planlægningsprincipper, og jeg er bange for, at disse overgangsbestemmelser kan føre til mere bureaukrati. F. eks. mener jeg, at det i virkeligheden er en ganske stor beføjelse, man giver til amtet, at det kan godkende dispositionsplaner, inden regionplanen for amtet er fastlagt og godkendt.

Det gælder vel her som i så mange andre tilfælde, at man skal passe på ikke at forcere tingene igennem. Selv de bedste forholdsregler, de fornuftigste forholdsregler, kan jo blive forgiftede, hvis man forcerer det igennem.

Da det er blevet nævnt af andre ordførere, vil jeg godt sige — uden at det sikkert rummer nogen overraskelse — at socialistisk folkeparti er tilhænger af princippet om, at man udvider ekspropriationsadgangen. Jeg er enig med de ordførere, som mener, at det vil være udmærket, hvis en udvidelse af kommunernes ekspropriationsadgang kunne indføres i loven her, således at de også kan ekspropriere til boligformål.

For at summere op er det altså ikke selve intentionen i lovforslaget, jeg her har haft indvendinger imod. Hovedsigtet er vi enige i, men vi lægger også vægt på, at lovforslaget, når det udformes endeligt efter den offentlige debat, som har fundet sted, gennemføres på en sådan måde, at det ikke skaber mere bureaukrati, men tværtimod skaber en smidig planlægning og gør livet lettere for de borgere, som skal leve her.

Arne Bjerregaard (KrF):

Først et klagesuk over, at det efterhånden er urimelige betingelser, man stiller os små partier over for, idet vi først skal gå fra det ene udvalg til det andet og bagefter skal have ordførerskab. For mig i særdeleshed er det beklageligt, eftersom dette netop er noget af det, som jeg interesserer mig stærkt for, at jeg ikke har nogen mulighed for over for den store forsamling at kunne fremlægge

en inciterende tale til forsvar for det her fremsatte lovforslag, som jeg mener i sit indhold imødekommer meget af det, som er væsentligt for samfundene rundt omkring i dette land, nemlig dette, at man decentraliserer på væsentlige områder, således at beslutningsprocessen overføres til kommunal regie mere, end det har været tilfældet hidtil.

Hvis vi ser på vores bysamfund som sådanne, må vi jo sige, at de efterhånden, i alt fald visse bysamfund, jo er gået ind som et hoved i enhver kommune. Der findes næsten ikke en kommune i dette land, som ikke har et stort hoved, nemlig en stor by, og det viser sig jo, at disse bysamfund har mistet deres identitet, det anonyme er sådan set det kendetegnende for befolkningen i bysamfundene. Derfor synes jeg, det er særdeles væsentligt, at man i dette forslag lægger ud til kommunerne — ganske vist efter at man har tilgodeset den tidligere vedtagne lands- og regionplanlovgivning — hvorledes de vil udforme miljøet i kommunen. Det er også særdeles væsentligt, at også borgerne kommer med i denne planlægning ved, at man skal fremlægge alternative skitser i dispositionsplanen, som det fremgår af forslaget her. Det bevirker, at man får befolkningen med ind i beslutningsprocessen. Det, vi har savnet hidtil ude i vores lokalsamfund, er, at befolkningen sådan set ikke er blevet tilgodeset demokratisk. Man har lovgivet hen over hovedet på den, man har planlagt, uden at den forstod planlægningens idé.

Hvis man f. eks. ser på landsbyksamfundene — som jeg altså kommer fra, og som jeg stadig væk ønsker at repræsentere og tale for — så må man i al fald sige, at i disse kommuner og kommunalbestyrelser har vi følt, at vi faktisk havde for lidt at sige om, hvorledes vores kommune skal udvikle sig til glæde og til gavn for den befolkning, som er i kommunen. Med dette forslag føler jeg i al fald at der er mulighed for, at vi også på disse områder kan tilgodese borgerne, jeg havde nær sagt også den enkelte borger, i kommunen. Jeg har også en fornemmelse af, at en anden planlov, nemlig by- og landzoneloven, hermed nødvendigvis må tages op til revision. Det ligger sådan set i lovforslaget og er anført i en enkelt bemærkning, men skal denne lov føres ud i livet, må man tage by- og landzoneloven op til fornyet revision.